

Forfatter: Jacobsen, Jørgen-Frantz

Titel: Udrag fra Nordiske Kroniker

Citation: Jacobsen, Jørgen-Frantz: "Nordiske Kroniker", i Jacobsen, Jørgen-Frantz: *Nordiske Kroniker*, 1943, s. 163. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjf_02-shoot-idm139956847912016/facsimile.pdf (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Nordiske Kroniker

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

alt *paabyder* Undervisning paa Dansk, kunde de andre Partier ikke tiltræde. I den Indstilling, som det nuværende Lagtingsflertal har indgivet, foreslaas det *ikke*, at Færøsk skal autoriseres som Undervisningssprog, men blot, at alle Bestemmelser om Undervisningssproget udgaar. Lærerne vil da være frit stillet og kan i hver enkelt Situation tale det Sprog, som falder naturligt — saaledes f. Eks. i Dansktimeerne Dansk.

Da det nuværende Lagting gik i Gang med sit Arbejde, raadede der paa Færøerne de lyseste Forhaabninger om, at man nu endelig vilde kunne faa et godt Samarbejde i Gang med Regering og Administration. Inden for Selvstyrepartiet var yngre, absolut forsonligt indstillede Mænd kommet i Forgrunden, samtidig med at *Socialdemokratiet* havde vokset sig stærkt. Tilsammen dannede de to Grupper et solidt Flertal, og de kunde paa en Række Punkter mødes i Forstaaelse. Nu viser det sig, at Administrationen — ikke blot i Sprog-sagen, men ogsaa i mange andre Spørgsmaal — foretrækker at henholde sig til Mindretallet, et Mindretal, der kun udgør $\frac{1}{3}$ af Lagtinget. At dette volder Skuffelse og skaber en uheldig Modsætning mellem Dansk og Færøsk, er desværre kun alt for selvfølgeligt.

Paa Baggrund heraf maa den Henvendelse ses, som *Den færøske Studenterforening* har rettet til Undervisningsministeren og den danske Offentlighed. Tonen er skarp, men Studenterne skriver dog intet, som sagligt kan tilbagevises. I Danmark har jeg endnu ikke set Sagen kommenteret, men Samhandsbladet *Dimmalætting* har betegnet Studenterne som „et Antal højrostede Færinger, som af blindt Had til Danmark og alt Dansk søger at snigløbe alt, hvad der er fælles for Danmark og Færingerne“. (Gengivet i Berl. Tid. 11. Nov.).

Det er min ganske bestemte Opfattelse, at Studenterne ved deres meget aabenhjertige Henvendelse har gjort Danmark en langt større Tjeneste og har handlet langt mere i Overensstemmelse med dansk Aand, end *Dimmalætting* med sin fanatiske og usande Artikel, der ikke kan faa nogen som helst anden Virkning end at forgifte For-

holdet mellem Dansk og Færøsk. Det er ikke og vil aldrig kunne blive en danskfjendtlig Handling at gøre den danske Offentlighed opmærksom paa en Sag, som angaar dette Riges mest elementære nationale Principper.

Ikke blot som Færing, men ogsaa — og ikke mindst — som Dansker tillader jeg mig disse Ord. Jeg er stolt af at være af delvis dansk Slægt, og jeg vedgaar gerne min store Gæld til dansk Kultur, dansk Fornuft og dansk Menneskelighed. Netop fordi jeg saa inderligt er knyttet til Danmark ligger det mig paa Hjerte, at dette frie Land, Grundtvigs Land, Folkelighedens Land frem for alle andre, i sit Forhold til det lille færøske Folk handler i Overensstemmelse med sine Idealer og bedste Traditioner. Undervisningsministeren selv har vist sig som en Mand med udpræget Sans for det folkelige og ved sikkert bedre end jeg, hvad der i Danmark er sagt om *det levende Ord*. Men for færøske Skolebørn er det først og fremmest *Færøsk*, der er det levende Ord, og det vil aldrig kunde blive en udansk Gerning at lade en Sprogparagraf falde, som ikke efterleves, og som $\frac{2}{3}$ af alle Færinger ønsker at blive af med.

Man kan maaske indvende, at det sidste Lagtingsvalg ikke foregik med særligt Henblik paa Sprogstriden. Det gjorde det selvfølgelig ikke. Men ingen Vælger kunde dog være i Tvivl om de forskellige Partiers Stilling i denne Sag. Og mener man ikke, at Valget er Vidnesbyrd nok om Folkets Vilje, da er der en anden Vej at gaa, nemlig *Folkeafstemningen*. Det eneste, man ikke maa gøre, er at afvise Sagen. I 25 Aar har denne Strid været til ubødelig Skade. Det er i det danske Riges Interesse, at den bliver afsluttet i dansk Aand.
